

ת"פ (חיפה) 10737-06-24 - מדינת ישראל נ' תאמר אלדלו

ת"פ (חיפה) 10737-06-24 - מדינת ישראל נ' תאמר אלדלו שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 10737-06-24

מדינת ישראל

נגד

תאמר אלדלו (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[18.09.2024]

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1) בביצוע עבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה בניגוד לסעיף 407(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"). עובדות כתב האישום המתוקן:

במועד הרלוונטי לכתב האישום התגורר המתלונן ברחוב רזיאל בחיפה (להלן: "הבניין"). במועד הרלוונטי לכתב האישום היה בבעלותו של המתלונן מחסן בקומת הכניסה בבניין (להלן: "המחסן").

בתאריך 2.6.24 סמוך לשעה 10:30, התפרץ הנאשם למחסן בדרך של משיכה בכוח וסיבובו של מנעול בחזית דלת הכניסה למחסן, ופתיחת דלת הכניסה.

בהמשך לנסיבות אלה, החל הנאשם מחטט במחסן ונטל משם קורקינט חשמלי בצבע שחור, קסדה ומטען של הקורקינט, מכונת תספורת, ספריי למילוי גז (להלן: "הרכוש הגנוב") ועזב את המחסן.

בהמשך, המתלונן ובתו ל.ח החלו בסריקות אחר הנאשם, אז הבחינו בנאשם כשהוא רכוב על הקורקינט הגנוב, בתחנת המטרונית "חליסה", לכיוון הדר בחיפה.

בהמשך, רץ המתלונן אל הנאשם ותפס את הנאשם באחיזת חיבוק מאחור, עד להגעת כוח המשטרה למקום. ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם (טע/2) הכולל 10 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות וסמים.

עוד הגישה ב"כ המאשימה כתב אישום, הכרעת דין וגזר דין שניתן נגד הנאשם בת"פ 648-01-22 בבית משפט השלום בחיפה בו הוטל על הנאשם, בין היתר, מאסר על תנאי בן 3 חודשים (טע/3). טיעוני הצדדים לעונש:

ב"כ המאשימה טענה בטיעוניה בכתב (טע/1) ובעל פה, כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם הינם הגנה על פרטיותו של הפרט ויש בביצוע העבירות גם סיכון לביטחונו.

באשר לנסיבות ביצוע העבירות, נטען, כי מדובר בעבירות קלות יחסית לביצוע וקשות ללכידה, ומכך יש צורך בענישה מרתיעה שתהפוך אותן לבלתי כדאיות.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה, וטענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. יצוין, כי חלק מהפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה עניינה בנסיבות חמורות יותר כאשר שווי הרכוש שנגנב גבוה מאוד, ולעבירת ההתפרצות נלוו עבירות נוספות. על כן, קיים קושי להקיש מפסיקה זו לעניינינו. עוד נטען, כי לנאשם 10 הרשעות קודמות בעבירות רכוש אלימות וסמים, הוא ריצה מאסרים בפועל, כאשר את העבירות נשוא התיק הוא ביצע כשמאסר על תנאי בר הפעלה, בן 3 חודשים, מרחף מעל ראשו. ב"כ המאשימה הוסיפה וטענה כי לא קיים אופק שיקומי בעניינו של הנאשם. משכך, ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם מאסר בפועל ברף האמצעי של המתחם לו עתרה, ביקשה להפעיל מאסר על תנאי בן 3 חודשים במצטבר לעונש שהוטל בתיק זה, ולגזור על הנאשם מאסר על תנאי מרתיע וקנס. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם הודה בביצוע העבירות עוד בחקירתו במשטרה, ולאחר מכן בהליך מוקד, הביע חרטה וחסך את עדותם של עדי התביעה. באשר לנסיבות ביצוע העבירה נטען, כי לא מדובר בהתפרצות מתוככמת, היא לא נעשתה בצוותא או תוך שימוש בחפץ כלשהו וכי לא נגרם נזק למחסן כתוצאה מביצוע ההתפרצות. עוד נטען, כי הנאשם מבקש להשתקם, הוא מטופל בתחליף סם, והיה ניסיון לקבלו לקהילייה טיפולית, אך הדבר לא צלח וכיום הוא בקשר עם הרווחה ועם מרפאה. ב"כ הנאשם טען כי יש להתחשב בכך שהנאשם גדל בנסיבות חיים מורכבות, כיום הוא כבן 36 מתגורר עם אמו, אשר סובלת מבעיות רפואיות רבות, היא מתקשה להתנייד והנאשם מסייע לה. עוד נטען, כי הנאשם נמצא במעצר כשלושה חודשים אשר תנאיו קשים יותר ממאסר. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה (טע/4) וביקש ללמוד ממנה לגבי מדיניות הענישה הנוהגת. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין מאסר על תנאי ל-12 חודשי מאסר. באשר לעונשו של הנאשם בתוך המתחם, ביקש ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם. באשר לתנאי בן 3 חודשים, שהוטל בתיקו הקודם של הנאשם, נטען כי בשים לב לניסוחו, הוא אינו בר הפעלה בתיק שבפניי. לחלופין ביקש ב"כ הנאשם להפעיל את התנאי בחופף לעונש שיוטל בתיק זה. בנוסף, ביקש ב"כ הנאשם להימנע מענישה כלכלית, וזאת נוכח העובדה כי כל הרכוש שנגנב הוחזר למתלונן ובשים לב למצבו הכלכלי של הנאשם.

דברי הנאשם:

הנאשם הצטער על מעשיו, אמר כי היום הוא נקי מסמים, מטופל בתחליף סם תחת פיקוח של עו"ס. עוד אמר הנאשם כי אמו חולה וכי הוא רוצה לטפל בה.

דיון והכרעה:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם, בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה. לפי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מ'י (5.8.13)).

נסיבות ביצוע העבירה:

הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם הם הזכות לקניין של הפרט ופרטיותו.

העבירה שבוצעה על ידי הנאשם הייתה מתוכננת מראש, אך לא מתוככמת במיוחד, אשר בוצעה על ידו ללא שותפים וללא שימוש בכלי פריצה.

בסופו של יום, כתוצאה ממעשי הנאשם לא נגרם נזק כלכלי למתלונן, וזאת עקב תושייה של האחרון אשר איתר את הנאשם בסמוך לאחר המעשה עם הרכוש שנגנב. עם זאת, בשים לב לשווי המשוער של הרכוש שנגנב, לולא היה נתפס, הנזק הכלכלי יכול היה להיות משמעותי.

בנוסף לא ניתן להתעלם מנזקים עקיפים שנגרמים לחברה כולה מביצוע עבירות התפרצות, וזאת בדרך של ייקור פוליסות הביטוח והצורך ברכישת אמצעי מיגון מפני התפרצויות.

לאחר ששקלתי את נסיבות ביצוע העבירות על ידי הנאשם, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית. מדיניות הענישה הנהוגה:

· ברע"פ 3478/18 אלכסי קמנקו נ' מדינת ישראל (8.5.18), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של התפרצות לבנין שאינו מקום מגורים או תפילה, ובעבירה של גניבה בנסיבות מיוחדות. המבקש נכנס ללא קבלת רשות בעלי החברה למשרדי החברה, בה עבד לפני שפוטר, באמצעות הקשת קוד לדלת הכניסה, שהיה ידוע לו מתקופת עבודתו בחברה. המבקש נטל חמישה כוננים קשיחים המכילים מידע רב לחברה, המוערך במיליוני שקלים חדשים, הכניסם לתיקו ויצא, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול אותם מבעליהם שלילת קבע. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל. על המבקש הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש לבית משפט מחוזי התקבל באופן חלקי כך שעל הנאשם הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה. יצוין כי מדובר בנסיבות חמורות יותר מהתיק שבפניי וקיים קושי להקיש ממנו למקרה שלנו.

· בעפ"ג 54218-01-14 נריה עמיהוד נ' מדינת ישראל (11.3.14) הורשע המערער בעבירת התפרצות בצוותא לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה בכך שפרץ לבית ספר יסודי בלילה וגנב מחשבים וציוד נוסף. מתחם הענישה שנקבע בבית משפט שלום נע בין 6 ובין 30 חודשי מאסר ועל המערער נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המערער והעמידו על 6 חודשי מאסר בפועל בשים לב לעברו הפלילי הנקי.

· בעפ"ג 45586-02-14 טרנוב נ' מדינת ישראל (13.5.14), התקבל ערעורו של נאשם, שהורשע בהתפרצות למשרדי חברה והחזקת סם לשימוש עצמי. הנאשם התפרץ לחברה בשעות היום כאשר עובדי החברה נכחו במשרדים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירת ההתפרצות לבנין שאינו דירת מגורים בנסיבות המקרה הינו החל מ-6 חודשי מאסר בפועל, ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נידון לשנתיים מאסר בפועל, כולל הפעלה של שנת מאסר על תנאי שהייתה תלויה ועומדת נגדו לצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו, והוא נידון ל-18 חודשי מאסר בפועל, כולל הפעלת המאסר על תנאי, בשים לב למצבו הבריאותי.

· בת"פ 17282-03-21 מדינת ישראל נ' רפי בן חיון (12.9.21) הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה בכך שגנב ממחסן שואב אבק "דייסון" בשווי 1,800 ₪. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין תקופת מאסר קצרה ועד 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הושתו 3 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה במצטבר כך שעל הנאשם נגזר לרצות 9 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

· בת"פ 38584-09-14 מ"י נ' זידאן (6.1.15) הנאשם הורשע, לאחר הודאתו, בביצוע עבירות של פריצה והחזקת מכשירי פריצה בכך שניפץ זכוכית דוכן מפעל הפיס באמצעות מברג, נכנס לדוכן, גנב מתוכו כסף מזומן, שני שלטים וקופת צדקה ובהמשך נעצר על ידי שוטרים כשבחזקתו חלק מהרכוש שגנב וכלי פריצה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם מאסר בפועל למשך 10 חודשים. בנוסף, הופעל מאסר על תנאי בן 10 חודשים במצטבר וכן מאסר על תנאי בן 4 חודשים בחופף כך שהושת על הנאשם לרצות 20 חודשי מאסר וכן ענישה נלווית.

· בת"פ 46226-12-19 מדינת ישראל נ' ויצמן (28.7.20), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בעבירות של גניבה, היזק לרכוש במזיד ופריצה לבניין שאינו דירה. הנאשם התפרץ יחד עם אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה, למחסן בבניין מגוריו השייך למתלוננים בכך שפרץ את המנעול באמצעות קאטר. השניים גנבו מן המחסן רכוש בשווי אלפי שקלים והעמיסו על משאית. בהמשך ניתקו את המחסן מהרצפה וגם אותו העמיסו על משאית. בנוסף ריסס הנאשם בספריי צבע את מצלמות האבטחה שהיו במקום. בהסדר טיעון הוסכם שהמאשימה תעתור לעונש של 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות וההגנה תטען באופן חופשי. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה כלכלית של קנס ופיצוי. הנאשם נטל אחריות ועברו הפלילי נקי. עוד צוין בגזר הדין כי הנאשם סובל ממחלות קשות ומוגדר כנכה בשיעור גבוה. בית המשפט התרשם מהקושי של הנאשם לבצע עבודות שירות. בסופו של יום הוטל על הנאשם מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננים.

· בת"פ 38567-09-14 מדינת ישראל נ' זידאן (6.1.15), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, הנאשם הורשע לאחר הודאתו, בביצוע עבירות של פריצה והחזקת מכשירי פריצה בכך שניפץ זכוכית דוכן מפעל הפיס באמצעות מברג, נכנס לדוכן, גנב מתוכו כסף מזומן, שני שלטים וקופת צדקה ובהמשך נעצר על ידי השוטרים כשבחזקתו חלק מהרכוש שגנב וכן כלי פריצה. בגזר הדין צוין כי לחובת הנאשם 32 הרשעות קודמות, מרביתן בעבירות רכוש, אלימות וסמים והוא ביצע את העבירות כ-4 חודשים לאחר שהשתחרר מריצוי עונש מאסר בגין תיק אחר. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 לבין 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר על תנאי בן 10 חודשים במצטבר, ומאסר על תנאי בן 4 חודשים בחופף, כך שהוטל על הנאשם לרצות 20 חודשי מאסר בפועל ושישה חודשי מאסר על תנאי.

לאחר שבחנתי את מכלול נסיבות ביצע העבירות, כפי שפירטתי לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ל-12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית.

סטייה ממתחם העונש ההולם: בעניינו של הנאשם לא מתקיימות נסיבות המצדיקות סטייה מהמתחם העונש ההולם לחומרה או לקולא.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, במסגרת דיון מוקד, לאחר שכתב האישום תוקן, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. בהודאתו חסך הנאשם מזמנו השיפוטי של בית המשפט ומהצורך להעיד עדים. בנוסף, נתתי דעתי לטענות הנאשם כי במהלך החודשים האחרונים הוא נקי מסמי רחוב ומאוזן בתחליף סם. כמו כן, נתתי דעתי לפגיעת העונש במשפחתו של הנאשם, בעיקר באמו שאינה בקו הבריאות. לחומרא, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי לחובתו של הנאשם 10 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות וסמים, וכי העבירות נשוא תיק זה בוצעו כשמאסר על תנאי בר הפעלה תלוי ועומד נגדו. אינני מקבלת את טענות ב"כ הנאשם כי עקב אופן ניסוח התנאי - הוא אינו חל בעניינו. הנאשם הורשע בתיקו הקודם (ת"פ 648-01-22), במסגרת הסדר, בגין ביצוע עבירה של ניסיון לגניבה והיזק לרכוש בזדון וניסוח התנאי שהוטל הוא - "לא יעבור עבירה בגינה הורשע". מקריאת גזר הדין ברור כי הכוונה של בית המשפט הייתה כי במידה והנאשם יעבור בעתיד אחת מהעבירות בהן הורשע בתיקו הקודם, יופעל התנאי ופרשנות אחרת מרוקנת את גזר הדין מתוכן.

אשר על כן, אני דוחה את טענת ב"כ הנאשם כי עקב ניסוח התנאי הוא אינו חל.

לאחר ששקלתי את כל השיקולים שלעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו של הנאשם בתאריך 2.6.24.

ב. אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 3 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 648-01-22 בבית משפט השלום בחיפה במצטבר לעונש שהוטל בתיק זה, כך שסך הכל על הנאשם לרצות 9 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו בתאריך 2.6.24.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי אחת מן העבירות בהן הורשע בתיק זה, ויורשע בגינה.

נוכח העובדה כי כל הרכוש הגנוב הוחזר למתלונן לא מצאתי מקום להטיל על הנאשם עונש כלכלי. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו אלול תשפ"ד, 18 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.